

قارچها به عنوان یکی از عوامل فرسودگی زیستی بنای سنگی پاسارگاد

نسیم مقبولی بلاسجين و پریسا محمدی*

تهران، دانشگاه الزهرا^(س)، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۸ تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۸

چکیده

پاسارگاد، پایتخت سلسله هخامنشیان در زمان کوروش کبیر است که زمان ساخت آن به قرن ۶ قبل از میلاد مسیح برمی‌گردد. از مهم ترین آثار باستانی پاسارگاد، مقبره کوروش کبیر است که عمله آن از سنگهای آهکی ساخته شده است. پاسارگاد، دومین بنای تاریخی بزرگ بعد از پرسپولیس می‌باشد. این بنا توسط UNESCO به عنوان میراث فرهنگی جهانی شناخته شده است. این مطالعه به شناسایی قارچهای عامل فرسودگی زیستی این بنا که برای اولین بار در ایران انجام گرفته است می‌پردازد. به طور کلی با استفاده از محیطهای کشت Potato Dextrose Agar و Sabouraud Dextrose Agar و قارچهای رنگی و مخمرها از سطوح سنگی پاسارگاد به دست آمد. جدایه‌ها کشت مجدد شدند. برای مشاهده میکروسکوپی ساختارهای زایشی و رویشی قارچ، از تکنیک اسلامید کالچر استفاده شد و قارچها بر اساس خصوصیات شکلی میکروسکوپی و ماکروسکوپی شناسایی شدند. در این بررسی قارچهای رنگی و مخمرها جدا شدند. قارچهای Alternaria sp., Cladosporium sp., Ulocladium sp., Fusarium sp., Humicula sp., Arthrinium sp. و مخمرها از جمله قارچهای غالب جدا شده از سطوح مذکور بودند. میکروسکوپ الکترونی نگاره (SEM) برای مشاهده روند فرسودگی زیستی سنگ توسط قارچها استفاده شد و پدیده‌های مانند ایجاد حفره‌های زیستی، شکرzedگی و سنگ شویی به خوبی قابل رویت بود. این تغییرات در اثر رشد میسلیوم قارچها و نفوذ آنها به درون سنگ و ترشح متابولیسم‌های قارچی رخ می‌دهند. جداسازی و شناسایی جدایه‌ها، اولین قدم در محافظت از سطوح آثار باستانی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پاسارگاد، قارچ، فرسودگی زیستی، میکروسکوپ الکترونی نگاره

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۲۱۸۸۰۵۸۹۱۲، پست الکترونیکی: p.mohammadi@alzahra.ac.ir

مقدمه

تاریخی، می‌تواند بر فرهنگ و تاریخ هر سرزمینی اثرات نامطلوب قابل توجهی بگذارد (۲۲). میکروارگانیسم‌های پویکیلوتروف یا خونسرد سبب فرسودگی زیستی می‌شوند و عمدتاً شامل باکتریها، سیانوباكتریها، مخمرها، بعضی گونه‌های جلبک و بسیاری از گونه‌های قارچی و گلسنگها می‌باشد. این میکروارگانیسم‌ها دارای سوخت و ساز در محدوده‌های متنوع زیستی می‌باشند. همچنین اجتماعات اندولیتیک این میکروارگانیسم‌ها سبب تشدید فرسودگی زیستی می‌شود. کرومباکن در سال ۱۹۶۶ برای اولین بار این دسته از

فرسودگی زیستی، آسیب غیر قابل برگشتی است که توسط میکروارگانیسم‌ها بر آثار باستانی به وجود می‌آید. Hueck (۱۹۶۵-۱۹۶۸) فرسودگی زیستی را چنین تعریف کرد: "هر نوع تغییر نامطلوب در خواص مواد که به وسیله فعالیتهای حیاتی ارگانیسم‌های زنده رخ می‌دهد" (۲۰).

سنگ ماده‌ای است که در ساخت بنای‌های تاریخی و مجسمه‌های کوچک به کار می‌رود. فراسایش سنگ و صخره و تبدیل آن به خاک، اثرات متفاوتی بر زمین می‌گذارد. از نگاهی دیگر، اثر فرسودگی زیستی بر آثار

در دهه های اخیر، به دنبال افزایش آبودگی هوا و فعالیتهای صنعتی ترکیب آلاینده های موجود در اتمسفر کره زمین تغییر یافته و شرایط برای رشد چنین موجوداتی افزایش یافته است. یکی از موادی که در هوای مناطق شهری فراوان است، دی اکسید سولفور می باشد که تشکیل پوسته‌هایی روی سنگ آهک می دهد. این پوسته، ماده‌ای کریستالی، خاکستری مایل به سیاه و سخت می باشد که روی سطوح سنگی تشکیل می شود که اگر چه توسط قارچ مستقیماً مورد استفاده قرار نمی گیرد بلکه با تأمین شرایط اسیدی محیط، عملاً به رشد قارچها به طور غیر مستقیم کمک می کند. مطابق مطالعات انجام شده قارچها از طریق به دام انداختن هیدروکربنها، می توانند سبب ایجاد پوسته های سیاه رنگ روی سطوح سنگی شوند (۵، ۴، ۳، ۵، ۱۷ و ۱۸).

در این مطالعه، بعداً استفاده و شناسایی قارچهای بنای تاریخی پاسارگاد به عنوان یکی از عوامل فرسودگیهای زیستی پرداخته شده است.

مواد و روشها

نمونه برداری به روش کلاسیک و با استفاده از سواب و اسکالپل استریل، از بنای پاسارگاد انجام شد (۷). نمونه ها در محیط کشت Potato Dextrose Agar (PDA) قرار داده شد و بلافاصله به آزمایشگاه منتقل گردید.

جداسازی و شناسایی قارچها: محیطهای کشت: Potato محیطهایی که در این مطالعه استفاده شد شامل Sabouraud Dextrose Agar (PDA) و Dextrose Agar (SDA) برای کپکها و Corn Meal Agar (CMA) برای شناسایی مخمرها می باشند. این محیطها بر اساس دستورالعمل کارخانه سازنده، آماده و مورد مصرف قرار گرفت.

میکروارگانیسم ها را جداسازی کرد (۱۳ و ۱۴). مطالعات نشان داده است که قارچها از جمله جمعیتهای غالب روی سطوح باستانی می باشند و بنابراین دارای اثرات مخرب بیشتری می باشند (۸). این قارچها عمدتاً متعلق به Ascomycota، Basidiomycota، Zygomycota Glomeromycota می باشند. بسیاری از سنگها مانند مرمر، گرانیت، آهک و سایر سنگها تحت تأثیر آسیبهای قارچی دچار فرسایش می شوند (۱۴ و ۲۰).

قارچها آنزیمهایی چون آمیلانز، کاتالاز و کازئیناز، اسیدهای آلی مانند اسید اگرالیک، اسید سیتریک، اسید استیک، اسید گلوکونیک، اسید مالیک و اسید سوکسینیک و همچنین اسیدهای غیرآلی مانند اسید نیتریک، اسید سولفوریک، اسید سولفوروس و اسید نیتروس ترشح می کنند و سبب فرسایش سنگها می شوند. به علاوه، بدنال رشد قارچی روی سنگ، میسلیومهای آن به داخل سنگ نفوذ می کنند. قارچهای تثیت شده بر بسترها سنگی از ترکیبات آلی ناشی از لاشه سایر موجودات و یا آلاینده های موجود در اتمسفر، جهت تامین منابع کربن استفاده می کنند. آنها به طور معمول اسیدهای آلی عامل خوردگی زیستی تولید می کنند و با اکسیداسیون فلزات Mn^{+2} و Fe^{+2} شبکه جدیدی از عناصر معدنی تولید می کنند که کانیهای زیستی نامیده شده‌اند. لازم بذکر است که در گلسنگهای ساکن بر بسترها سنگی، قارچها از مواد غذایی آلی تولید شده توسط جلبکها استفاده می کنند و اسیدهای ترشحی قارچی موجب اتحلال مواد معدنی بستر می شود. علاوه بر این، قارچها قادر به رشد بر روی ذرات گرد و غبار و لایه های سیمانی هستند و بدین طریق اسپورهایشان را در هوا و اطراف خود پراکنده می کنند. این موجودات قادر به تجزیه مواد غذایی، پارچه، چوب، پلاستیک، چرم، چسب و دیگر مواد می باشند. خاصیت تجزیه کنندگی قارچها، سبب بازگشت مواد به محیط می شود و این موجودات به عنوان پاک کننده های محیط زیست شناخته شده‌اند (۱، ۱۲، ۱۹ و ۲۳).

محیط YMA شامل: عصاره مخمر ۱ g/l، عصاره مالت ۳g/l، پپتون ۵ g/l، گلوكز ۱۰ g/l و آگار ۲۰ g/l می‌باشد.

تست تخمیر قند: اغلب مخمرها قادر به تخمیر قند-دکستروز در شرایط بی‌هوایی می‌باشند و گاز دی-اکسیدکربن تولید می‌کنند. بیشتر مخمرها مقدار کمی اتانول و دی‌اکسیدکربن تولید می‌کنند. مخمرهایی که قادر به تخمیر نمی‌باشند مقادیر بسیار کمی اتانول و دی‌اکسیدکربن تولید می‌کنند که تولید گاز با استفاده از لوله دوره‌ام قابل تشخیص نمی‌باشد.

در این مطالعه، بررسی تخمیر برای ۷ قند گلوكز، گالاكتوز، سوکروز، مالتوز، لاکتوز، رافینوز و تره هالوز انجام شد. سوسپانسیون مخمری با غاظت 10^7 سلول تهیه و در محیط‌های قندی تلقیح گردید. محیط‌ها به مدت یک ماه در ۲۸ درجه سانتی‌گراد گرمایش داده شد و به طور هفتگی تغییرات آن بررسی شد (۲۱).

تست کورن میل آگار: مخمرها در محیط‌های کشت مخصوص مانند کورن میل آگار قادر به رشد رشته‌ای می‌باشند. برای این منظور از روش دالمن استفاده شد. در این آزمایش، مخمرها به صورت دو نقطه در کنار و یک خط در وسط، در محیط مذکور کشت داده شدند. دو لامل استریل روی یک نقطه و در وسط خط قرار داده شد و محیط‌ها به مدت یک هفته در ۲۸ درجه سانتی‌گراد گرمایش گردید. جهت مشاهده نحوه تولید میسلیومها، محیط‌ها هر روز بررسی شد. مخمرهایی که میسلیوم تولید می‌کنند، قادر به تولید پز بر روی لامل می‌باشند. بعد از یک هفته، اسلايدها با کمک رنگ آمیزی لاکتوفنل بلو توپوت میکروسکوب نوری مشاهده شدند. گاهی اوقات آسکوکارپ‌ها، کلامیدوسپور‌ها و آرتروسپورها به خوبی قابل رویت می‌باشند (۲۱).

میکروسکوب الکترونی نگاره (SEM): جهت مطالعات میکروسکوب الکترونی نگاره از چند نمونه سنگ محوطه اطراف بنا که از لحاظ ساختمانی مشابه سنگ بنا بود

قارچها بر روی PDA و SDA کشت و در دمای ۲۵ تا ۲۸ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند تا کلینیکی خالص به دست آید.

برای مشاهده ساختارهای رویشی و زایشی قارچها از روش اسلايد کالچر استفاده گردید. برای این منظور از محیط کشت PDA استفاده شد و در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد گرمایش گردید و اسلايدها از طریق رنگ آمیزی لاکتوفنل بلو توپوت میکروسکوب نوری بررسی شدند. سطح رویی و پشتی کلینیکی از طریق استریومیکروسکوب بررسی گردید (۱).

علاوه بر روش‌هایی که در بالا اشاره شد، برای شناسایی اختصاصی مخمرها از تست‌های بیوشیمیایی استفاده گردید. این تستها شامل تست هیدرولیز اوره، تست دی‌بی‌بی (DBB)، تست تخمیر قند‌های است که مطابق کتاب روش‌های تئوری و آزمایش‌های تخمیری انجام شد (۱۹) و از محیط کورن میل آگار برای بررسی تولید میسلیوم و نوع اسپورهای به وجود آمده استفاده شد.

تست هیدرولیز اوره: مخمرها بر روی محیط اوره آگار کشت داده شد و به مدت ۴ روز در ۲۸ درجه سانتی‌گراد گرمایش گردید. این تست قادر به جداسازی مخمرهایی است که هیدرولیز اوره را انجام می‌دهند.

محیط اوره شامل پپتون ۱ g/l NaCl، ۱ g/l پتاسیم دی‌هیدروژن فسفات ۲ g/l، فنل رد ۰/۰۱ g/l و آگار ۱۵ g/l می‌باشد (۲۱).

تست DBB: با تولید رنگ قرمز بر روی محیط کشت مربوطه بازیدیومیستها از آسکو‌میستها جدا می‌شود. برای این منظور از کشت ده روزه مخمر بر محیط کشت YMA استفاده گردید. سپس مخمر به مدت ۴ ساعت در ۵۵ درجه سانتی‌گراد گرمایش گردید. پس از آن معرف رنگی DBB روی کشتها ریخته شد. کشت‌هایی که تغییر رنگ داده و قرمز شوند متعلق به گروه بازیدیومیست می‌باشند (۲۱).

شناسایی قارچها: کپکها و مخمرها بطريق کشت و مشاهده میکروسکوپی ساختارهای رویشی و زایشی، شناسایی گردید. تعداد ۳۳ قارچ از سطوح بنای تاریخی پاسارگاد جدا شد. شناسایی مورفولوژیکی قارچها با استفاده از کتاب اطلس قارچ شناسی انجام شد (۱۵). بر طبق کلید شناسایی، قارچهای غالب روی سنگهای آهکی پاسارگاد *Alternaria* sp., *Cladosporium* sp., *Ulocladium* sp., *Fusarium* sp., *Humicula* sp., *Arthrinium* sp. شامل مخمرها می‌باشد که مطابق جدول ۱ خصوصیات کلیدی میکروسکوپی و ماکروسکوپی فهرست و تصاویر اسلامیاد کالچر آنها ارائه شده است (شکل ۱).

استفاده شد. قبل از مشاهده با میکروسکوپ الکترونی، لازم است که سنگها آبگیری شوند. مراحل آبگیری از سنگ شامل فیکسیسیون نمونه در محلول گلوتارتالدهید (w/v) ۲ درصد به مدت ۶۰ دقیقه، غوطه ور سازی نمونه در بافر فسفات pH ۷/۵ مولار با ۰/۱۷۵ مولار با ۳ تا ۵ دقیقه و مرحله آخر، آبگیری نمونه در اتانول ۹۰، ۸۰، ۷۰، ۵۰، ۳۰ درصد (w/v) و در نهایت اتانول مطلق می‌باشد که زمان هر مرحله آبگیری ۱۵ دقیقه می‌باشد.

نتایج و بحث

جدول ۱- ویژگیهای میکرو-ماکروسکوپی، مورد استفاده در شناسایی جدایه‌ها

نام قارچ	خصوصیات ماکروسکوپی	خصوصیات میکروسکوپی (مورفولوژی)
<i>Alternaria</i> sp. (Code: 9-1-n, 9-2* & 9-3)	قطر کلی: ۲۵-۲۵ سانتی متر ظاهر کلی: تخت، پشمی و بوسیلهٔ هیف‌های در دیوارهٔ کنیدیوفور بوجود می‌آیند. دارای اسپور سبز، کوتاه و محیطی پوشیده شده‌اند. سطح کلی: در ابتدا سبز و سفید است و سپس منشعب شده‌اند (ساده یا انشعاب دار). اسپورهای بسبز تیره یا زیتونی مایل به قهوه ای تغییر رنگ می‌جدید بوسیلهٔ افاضل دیوار، از طریق یک منفذ در نوک اسپور قبلی بوجود می‌آیند. اسپورها توسط دیواره‌های عرضی و طولی، بتعادل سلول پشت کلی: قهوه ای متمایل بسیاه (علت: تولید تقسیم شده‌اند. میسلیوم ها دارای دیواره‌های عرضی می‌باشند.	متصل بگروه Porosporae: کنیدی‌ها از سوراخی ظاهر کلی: تخت، پشمی و بوسیلهٔ هیف‌های در دیوارهٔ کنیدیوفور بوجود می‌آیند. دارای اسپور سبز، کوتاه و محیطی پوشیده شده‌اند. سطح کلی: در ابتدا سبز و سفید است و سپس منشعب شده‌اند (ساده یا انشعاب دار). اسپورهای بسبز تیره یا زیتونی مایل به قهوه ای تغییر رنگ می‌جدید بوسیلهٔ افاضل دیوار، از طریق یک منفذ در نوک اسپور قبلی بوجود می‌آیند. اسپورها توسط دیواره‌های عرضی و طولی، بتعادل سلول پشت کلی: قهوه ای متمایل بسیاه (علت: تولید تقسیم شده‌اند. میسلیوم ها دارای دیواره‌های عرضی می‌باشند.
<i>Cladosporium</i> sp. (Code: 1-2, 6-2 & 5-3)	ظاهر کلی: پرزی سطح کلی: سبز پشت کلی: سیاه نسبتاً کند رشد می‌باشد.	متصل بگروه Blastosporae: کنیدی‌ها از جوانه زنی کنیدیوفور یا سلول‌های هیف بوجود آمده و اغلب بصورت زنجیره‌ای است. اسپور‌ها سیاه رنگ و بیضی شکل و تعداد کمی کروی می‌باشند و انشعابات از کنیدیوفور سیاه بوجود می‌آیند. جوان ترین اسپور در نوک زنجیره است. میسلیوم ها دارای دیواره‌های عرضی می‌باشند.
Sterile mycelia (Code: 5-2)	ظاهر کلی: پنبه ای سطح کلی: صورتی روشن پشت کلی: صورتی روشن	در این نمونه فقط قسمت‌های رویشی قارچ مشاهده شد و ظاهر هیف‌ها نخ مانند می‌باشند.
Sterile mycelia (Code: 6-1-a & 6-3)	ظاهر کلی: پنبه ای سطح کلی: سفید پشت کلی: زرد	در این نمونه فقط قسمت‌های رویشی قارچ مشاهده شد و ظاهر هیف‌ها نخ مانند می‌باشند.

<p>متعلق بگروه Porosporae: کنیدی‌ها بصورت زنجیره‌ای از فیالید تولید می‌شوند.</p> <p>کنیدی بدون رنگ هستند و بشکل "پای سلولی" مشخص در انتهای پایینی هستند و توسط دیواره‌های عمودی، تقسیم شده‌اند.</p> <p>کنیدیوفورها اغلب، خوش‌ای هستند و اسپورودوکیا را تشکیل می‌دهند و تولید توده‌ی خمیری بزرگی از اسپور‌ها را می‌کنند که از فیالید‌های مخروطی منشا می‌گیرند.</p>	<p>Fusarium sp. (Code: 8-b-3-n & 8-b-3)</p> <p>ظاهر کلی: پشمی و پرزی سطح کلی: صورتی پشت کلی: صورتی</p>
<p>متعلق بگروه Blastosporae: کنیدی‌ها از جوانه زنی کنیدیوفورو یا سلولهای هیف و اغلب بصورت زنجیره‌ای بوجود می‌آیند. اسپورها گرد، کوچک، قهوه‌ای و معمولاً تخت می‌باشند. زمانی که اسپورها رشد می‌کنند، بصورت پوست حلزون می‌شکنند.</p>	<p>Arthrinium sp. (Code: 9-2 & 7-2)</p> <p>ظاهر کلی: پشمی سطح کلی: سفید پشت کلی: سفید با گذشت زمان، کلی، قهوه‌ای مایل بسیاه می‌شود.</p>

آنژیمهای اسیدهای آلی و غیرآلی رخ می‌دهد. آنژیمهای غالی که توسط قارچها تولید می‌شوند شامل آمیلاز، کاتالاز و کازئیناز می‌باشند. اسید اگزالیک، اسید گلوکونیک و اسید لاکتیک، اسید‌های معمولی هستند که توسط قارچهای مستقر بر سطوح سنگی ترشح می‌شوند. موارد ذکر شده سبب فرسودگی زیستی سنگ و کلاته کردن فلزاتی مانند کلسیم، الومینیوم، سیلیسیوم، آهن، منگنز و منیزیم موجود در مواد سنگی می‌شوند (۷، ۹، ۱۰ و ۱۱).

مطابق کتاب روش‌های تئوری و آزمایش‌های تخمیری (۱۹) و انجام آزمایش‌های بیوشیمیایی، شناسایی مخمرها صورت گرفت. به طور کلی ۱۸ مخمر از منطقه مورد نظر جدا شد. میکروسکوپ الکترونی نگاره: حضور و رشد میسلیومهای قارچی، پدیده‌های کریستالیزاسیون، ایجاد حفره‌های زیستی و شکرzedگی از طریق میکروسکوپ الکترونی نگاره بررسی شد (شکل ۲). این پدیده‌ها در سطوح سنگهای آهکی به علت رشد قارچها و همچنین تولید و ترشح

ترکیبات آب دوست قرار دارند. موارد مذکور سبب مستعد شدن و گاه تحریک رشد عوامل زیستی در بناها می‌گردد.

نتیجه گیری

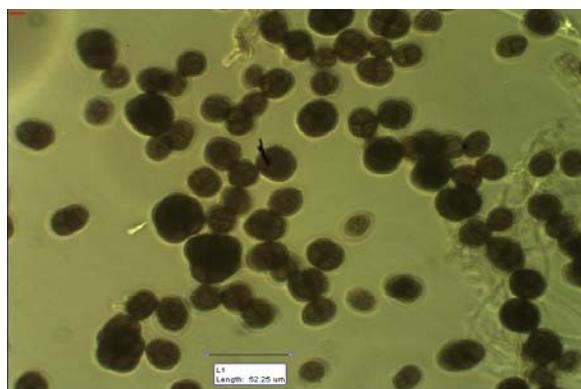
بناهای تاریخی در معرض تغییرات آب و هوایی مانند رطوبت، گرما، باران، نور خورشید، آلودگی هوا و همچنین انواع مواد شیمیایی مانند بیوساید ها، سورفاکтанت ها و

(ب)

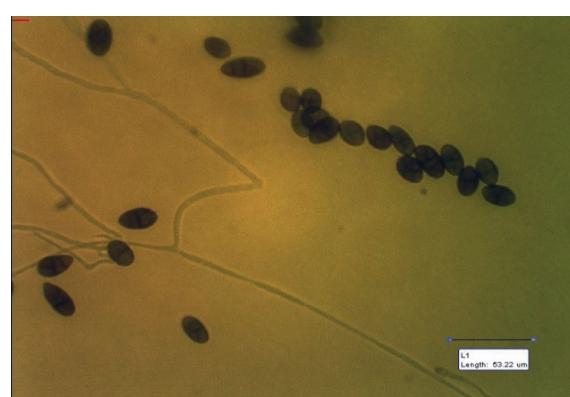
(الف)

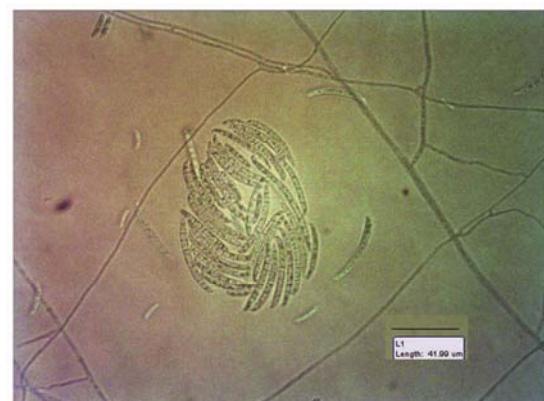
(ج)

(ج)

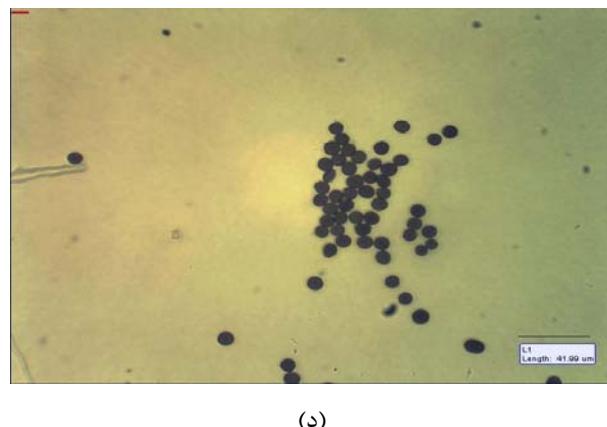

(خ)

(ح)

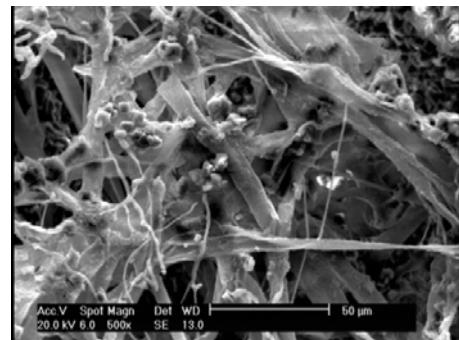
شکل ۱- تصاویر میکروسکوپی از اسالید کالچر نمونه‌های شناسایی شده قارچی. (الف) *Alternaria sp.* (ب) *Cladosporium sp.* (ج) *Ulocladium sp.* (خ) *Fusarium sp.* (ح) *Ulocladium sp.* (د) *Arthrinium sp.*

شد و در مطالعات بعدی، با استفاده از تکنیکهای مولکولی بشناسایی جدایه‌ها در حد گونه پرداخته خواهد شد. قبل از حفاظت و مرمت آثار باستانی و تاریخی، شناسایی عوامل فرسودگی زیستی ضروری است.

تشکر و قدردانی

در انتها لازم است از ریاست محترم وقت پژوهشگاه میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری جناب آقای دکتر بذرگر و ریاست محترم وقت بنیاد پارسه و پاسارگاد دکتر طالیان به دلیل فراهم آوردن امکان نمونه برداری از محل تقدیر و تشکر گردد. همچنین از همکاری و مساعدت کارشناسان، همکاران محترم و دوستان عزیز آزمایشگاه‌های میکروبیولوژی دانشگاه الزهراء (س) به خصوص خانمها یوسفی، فلاحتی و قلی پور شهرکی به خاطر ایجاد فضای مناسب کاری تشکر و قدردانی می‌گردد. تمامی آزمایش‌های میکروبیولوژی با هزینه طرح شماره ۸۸۰۱۶۹۲ صندوق حمایت از پژوهشگران جوان و در آزمایشگاه ملی میکروبیولوژی صنعتی دانشگاه الزهراء (س) انجام شد.

شکل ۲- حضور میکروبیومهای قارچی و بلورهای نمکی و نیز اکتینومیست‌ها، در شکل به خوبی مشاهده می‌شود.

در این مطالعه، ۶ جنس قارچی از سنگهای آهکی پاسارگاد جدا و شناسایی شد. این شناسایی بر اساس روش‌های کشت و آزمونهای بیوشیمیابی انجام شد. با کمک میکروسکوپ الکترونی نگاره، تغییرات سطح سنگها، حضور قارچها و فرسودگی زیستی سنگهای آهکی پاسارگاد تأیید گردید. پدیده‌هایی مانند تشکیل حفره زیستی، کربیستالیزاسیون و شکرزالگی در این سنگها مشاهده شد. می‌توان این گونه نتیجه گرفت که قارچها جمعیت غالب میکروارگانیسم‌های سطوح پاسارگاد را تشکیل می‌دهند و نقش آنها در فرسودگی زیستی قابل توجه است. در این مطالعه، در قدم اول بشناسایی عوامل زیستی با روش‌های کلاسیک پرداخته

منابع

- 1- Aina V. O., Adewumi, A. A. J., Haruna, H., and Zakari, A. (2011). "Isolation and Identification of Fungi Associated with the Deterioration of Painted Wall surfaces within Kaduna

Polytechnic". *Asian Journal of Medical Sciences*, 3(6), 250-253.

- 2- Allsopp, D., Seal, K. J., and Gaylarde, C. C. (2004). *Introduction to biodeterioration*. 2nd ed. Cambridge University Press. New York, USA.
- 3- Ascaso, C., Delgado Rodrigues, J., Rios, A., Souza-Egipsy, V., Wierzchos, J. (2002). "In situ evaluation of the biodeteriorating action of microorganisms and the effects of biocides on carbonate rock of the Jeronimos Monastery (Lisbon)". *International Biodeterioration & Biodegradation*, 49, 1-12.
- 4- Burford, E. P., Gadd, G. M., Kierans, M., (2003). "Geomycology: Fungal growth in mineral substrata". *Mycologist*, 17, 98-107.
- 5- Cappitelli, F., Pasquariello, G., Tarsitani, G., and Sorlini, C. (2010). "Scripta manent? Assessing microbial risk to paper heritage". *Trends in Microbiology*, 18.
- 6- Dakal, T. C., and Arora, P. K. (2012). "Evaluation of potential of molecular and physical techniques in studying biodeterioration". *Rev Environ Sci Biotechnol*, 11, 71-104.
- 7- González, J. M., and Saiz-Jiménez, C. (2005). "Application of molecular nucleic acid-based techniques for the study of microbial communities in monuments and artworks". *International Microbiology*, 8, 189-194.
- 8- Gorbushina, A. A., Heyrman, J., Dornieden, D., Gonzalez-Delvalle, M., Krumbein, W. E., Laiz, L., Petersen, K., Saiz-Jimenez, C., and Swings, J. (2004). "Bacterial and fungal diversity and biodeterioration problems in mural painting environments of St. Martins church (Greene-Kreienzen, Germany)". *International Biodeterioration and Biodegradation*, 53, 13-24.
- 9- Gutarowska, B., and Piotrowska, M. (2007). "Methods of mycological analysis in buildings". *Building and Environment*, 42, 1843-1850.
- 10- Griffin, P. S., Indictor, N., and Koestler, R. J. (1991). "The Biodeterioration of Stone: a Review of Deterioration Mechanisms, Conservation Case Histories, and Treatment". *International Biodeterioration*, 28, 187-207.
- 11- Ismail, M. A. (1993). "Degradative Enzymes and Fungal Flora Associated with the Egyptian Foodstuff Kishk". *International Biodeterioration and Biodegradation*, 31, 143-157.
- 12- Maheshwari, R. (2005). *Fungi Experimental Methods in Biology*. 2nd ed. CRC Press. USA.
- 13- Mohammadi, P. (2010). "Spectrofluorometry as a tool to evaluate biocide efficiency on deteriorating rock fungi". *Iranian Journal of Biology*, 24(6), 818- 825.
- 14- Mohammadi, P., Marakuat, Y., Korombien, W., Gerboshina, A. (2010). *Iranian Journal of Biology*, 23(5), 1-8.
- 15- Piñar, G., Lubitz, W. (2004). "Molecular Techniques: Application to the Analysis of Microbial Communities Colonising Art Works and to the Monitoring of Changes. Case Study: Wall Paintings of the Castle of Herberstein. In: European Research on Cultural Heritage". State-of-the-Art Studies. Vol.2. Ed, M Drdácký. Academy of Sciences of the Czech Republic, 1st Ed. Prague, Czech Republic, pp. 421-432.
- 16- Ruibal, C., Platas, G., and Bills, G.F. (2008). "High diversity and morphological convergence among melanised fungi from rock formations in the Central Mountain System of Spain". *Persoonia* 21, 93-110.
- 17- Saiz-Jimenez, C. (1993). "Deposition of airborne organic pollutants on historic buildings". *Atmosphere Enviroment*, 27B, 77-85.
- 18- Saiz-Jimenez, C. (1997). "Biodeterioration vs Biodegradation: the Role of Microorganisms in the Removal of Pollutants Deposited on Historic Buildings". *International Biodeterioration and Biodegradation*, 40, 225-232.
- 19- Scheerer, S., Ortega-Morales, O., and Gaylarde, C. (2009). "Microbial Deterioration of Stone Monuments-An Updated Overview". *Applied Microbiology*, 66.
- 20- Sharma, K., and Lanjewar, S. (2010). "Biodeterioration of ancient monument (Devarbija) of Chattisgarh by fungi". *Microbiology, Journal of Phytology*, 2(11), 47-49.
- 21- Soudi, M.R. (1999). Fermentation Processes, Theory and Applications. Alzahra University Press. Tehran, Iran.
- 22- Warscheid, Th., and Braams, J. (2000). "Biodeterioration of Stone: a review". *International Biodeterioration and Biodegradation*, 46, 34.
- 23- Webster, J., and Roland W.S. Weber, R. W.S. (2007). *Introduction to fungi*. 3rd ed. Cambridge University Press, United Kingdom.

Fungi as a biodeteriorant of Pasargadae stone monuments

Maghbooli N. and Mohammadi P.

Biology Dept., Faculty of Sciences, Alzahra University, Tehran, I.R. of Iran

Abstract

Established by Cyrus the Great in the 6th century BC, Pasargadae is the first dynastic capital of the Achaemenid Empire. One of its most important stone monuments is the tomb of Cyrus the Great (559-530 BC) which was built with large pieces of limestone. Pasargadae is generally identified as the second largest archaeological site after the imperial palace complex of Persepolis. Today, this monument is entitled by UNESCO as a World Heritage Sites. This study aimed to survey the role of fungi in biodeterioration of Pasargadae stone monuments for the first time. In general, 33 fungal isolates were attained from stone surfaces of the Cyrus tomb. All the isolates were subcultured on Potato Dextrose Agar and Sabouraud Dextrose Agar. For microscopic observations, slide culture technique was carried out. The isolates were identified based on macro- and micromorphological characteristics. Overall, dematiaceous hyphomycetes and yeasts were isolated. Among the isolated fungal genera, *Alternaria* sp., *Cladosporium* sp., *Ulocladium* sp., *Fusarium* sp., *Humicula* sp., *Arthrinium* sp. and yeasts were dominant. To observe the biodeterioration process caused by fungi, Scanning Electron Microscopy was used for stone samples. The results confirm biopitting, sugaring and etching damages caused by growth of fungal hyphae on and inside the stone surfaces. The identity of the isolates will be examined by molecular sequence level data. Isolation and characterization of biodeteriorants are the first step for conservation of any stone surface of monuments.

Key words: Pasargadae, Fungi, Biodeterioration, SEM